

Affetmeyin Öğretmenim

– Z.EFİLOĞLU · 12 Kasım 2011

Yeryüzünün bilinen en eski şeyymiş ölüm. Öğrendik öğretmenim. Oysa herkese yepyeni bir şeymiş gibi görünüyor aslında. Her yerde yığınla mezar var şimdilerde. Sağımızda, solumuzda, üstümüzde altımızda... Belki de yerin altında, üstünden daha çok dostumu ve akrabamızı var. İyi ölümü en güzel düğünmüş sizin de düğününüzü kutluyoruz birlikte el ele, yürek yüreğe

İnsanlar uykudadır ve ölümlle uyanırlar diye duymuştum. Sizler o karanlıklar içinde yine ve yeniden umuda uyanacaksınız ve sevdiğinizle kucaklaşacaksınız biliyorum...

Ölüm bazen ceza, bazen bir armağan, bazen bir lütuftur. Kaçışın mümkün olmadığı tek kapıdır o biliyorum. O yüzden bu beton yığınlarının parçaları gibi dökülecek günahlarınız bundan eminim...

Aslında her yerde her zaman beklemeli ve ona hazırlanmalıyız. Tekraren dönüş kapılarının ebediyen kapanacağı an gelmeden, ellerimizde sevgiliye vuslat anının hasretiyle sararmış güllerle, hazır bulunmalıyız huzurda... Hazır olmalıyız tıpkı her gün meslek aşkıyla tören alanlarında, sınıflarda ve okulumuzda görevimizin başında olduğumuz gibi. Sizin aşka şevkle her gün yaptığınız gibi...

Belki o olmasaydı anlamını kaybederdi yaşamak. Düşünmek bile tedirgin ediyor insanı haklısın. Ama bilmeliyiz ki bu canı veren kimse, alacak ve hesabını soracaktır yaptıklarımızın. Bunu düşünmek bile bizi rahatlatmalı. Zalimlerin hesabının sorulması, haksızlığa uğrayanların haklarının iadesi, hastaların, sakatların, güçsüzlerin, yoksulların, mazlumların güleceği bir zamanın da gelmesi huzur veriyor insana değil mi? Sizler tonlarca ağırlığın altında kalarak kuş gibi hafiflediniz yüreğimizde ve ukbada... Ahınız ve isyanınız geride kalmaz öğretmenim

Yıldızlar, ay, güneş ve umutlarımız başka bir kıyıda doğmak için batmazlar mı? İşte o kıyı, bizim burada ettiklerimizin tohumlarından oluşmuş kırmızı benekli gelincik tarlaları gibidir. Ölümlü bir dünyadan ölümsüz bir hayata geçiş, ruhun bedene bağlılığının bitişiyle gerçekleşecek ve yalancı olmayan bir baharın eşsiz güzelliği kaplayacaktır her yanı... Ellerinden tuttuğunuz çocuklar, yeşermesi için canhıraş çabalarla yardımına koştuğunuz insanlar, cahil ve geri kalmasın diye uğraştığınız toplum ve emekleriniz hepsi ötelere taşınmış en güzel azığınız sizin...

Öyle bir hayat yaşamalıyız ki, aramızdan duyan herkes, tabut, mezarımızı kazan kişi bile ağlamalı. Tabutunu kıymetli taşların taşındığı özen ve itina ile taşınmalı insanlar. Ve her gün biraz daha kırılaşan toprağa, yüreğimizin yangınlarında harmanlanmış, ılık ılık damlalar akıtmalı sevenler... Sahi ya öyle bir hayat yaşadınız ki ardınızdan tüm Türkiye ağladı. Kiminiz birkaç günlük, kiminiz üç aylık, kiminiz 10 yıl öğretmedi... Ne olursa olsun geride öyle güzel anılar ve anlar bıraktınız ki herkes gönülden ağladı

gidişinize. Herkes karşılığını verdi emeğimizin... Tıpkı ötelerde de verileceği gibi...

"...Ondan geldik, dönüş, ancak onadır." (Maide Suresi,18), "Her can ölümü tadacaktır. Kıyamet gününde ecirleriniz eksiksiz olarak verilecek. Kim ateşten uzaklaştırılıp cennete sokulursa kurtuluşa ermiş olur. Dünya hayatı aldatıcı geçinmeden başka bir şey değildir." (Ali İmrân, 3/185) Sürekli iç içe, karşı karşıya olmamıza rağmen; üzerinde zorunlu kalmadıkça konuşmadığımız bir konudur ölüm biliyorum. Ama ne bilelim yakıştıramadık belki de size yakıştıramadık öğretmenim...

Az ilerde "Hele bir öğretmenliğe başlayayım ilk maaşım ile şunları yapacağım" diyen Melike öğretmeni görüyorum. Meslekte daha 40. günü geride bırakmış ilk maaşını Erciş'te ekonomik durumu iyi olmayan çocuklara dağıtan Melike Öğretmeni..

Biraz ilerde duvağını giymiş Düldane öğretmeni gördüm, neşeye gülümsüyordu...Oysa şimdi tabutunu süslüyordu o en kutsal elbise...

Ailesinin tek çocuğu İrfan öğretmeni geldi sonra. Annesi için endişeliydi. Onların üzülmemesi onun tek dileğiydi..

Ayhan öğretmen iki öğrencisine ders veriyordu. Derse ara vermemişler çalışmalarına devam ediyorlardı... Oysa deprem bir teneffüs molası vermişti şimdilik. Birazdan yine çalışmaya devam edeceklerdi...

Davet edilmişti. Ev sahibini kıramadı. Kabul etti. Polis eşiyile birlikte eşi ve oğluya Erciş'e gelmişti. Onlar kurtulmuş ancak Esra öğretmen ayrılmıştı aralarından...

Yedi katlı öğrenci yurdunda kalıyordu. Son görevini yapmak için belki de birlikte ecele yürüdükleri öğrencileriyle birlikte az ilerde selamladı bizi Halime öğretmen..Öğrencileriyle beraber...

Mustafa öğretmen Kurban Bayramını bekliyordu. Nişanlanacaktı. Oysa kendisi kurban olmuştu bayramdan önce... Nişanı cennette meleklerle kıyılacaktı...

Eşini ve çocuğunu bile bırakmayı göze alacak kadar mesleğine bağlıydı. Eş durumundan gelirim diye düşünüyordu. Çocuklarını ve eşini bir daha göremedi. Ondan geriye bir internet sitesine yazdığı sözler kaldı. "Yalvarıyorum yardım edin. Çocuklarımdan ayrı kalmak öldürecek beni, yoksa kanser olacağım"... Evlilik hazırlığı yapan Ümit öğretmen ölüm ile evleneceğini bilmiyordu... Ondan geriye hazırladığı çeyizleri ve gözü yaşlı nişanlısı kaldı...

Deprem sırasında annesiyle konuşan Sema öğretmenin son sözleri "Anneciğim" oldu. Bu sözü bundan sonra onlarca kez tekrar edecekti belki de...Anneciğim..

Birbirine sarılmış bir şekilde naaşları bulunan Emel ve Özgür öğretmen ise hala el eleydiler... Onların bu halı 7,2 Van depreminin en önemli karesiydi belki de...

Sizleri unutursak bizi affetmeyin öğretmenim...

Gözünüz arkanızda kalmasın... Bıraktığınız meşaleyi nice cehaleti aydınlatmak adına bizler gururla ve şerefle taşımaya devam edeceğiz... Sizlerin yerine isimleriniz her okunduğunda Tüm Türkiye tek yürek BURADA diye haykıracağız...

Nilüfer Öğretmen Burda

...

Yunus Öğretmen Burda...

1-Nilüfer Aydoğdu

2-Ercan Doğan

3-Alparslan Altuntaş

4-Neşe Horasan

5-Özlem Burma

6-Özcan Yıldız

7-Harun Demirtaş

8-Arzu Demirtaş

9-Ayhan Yıldırım

10-Mesut Özata

11-Nusret Sarman

- 12-Onur Ateş
- 13-Nesrin Yiğit
- 14-Alime Paşa
- 15-Sema Ertürk
- 16-Mustafa Doğan
- 17-Ümit Erdal
- 18-Rabia Dağıstan
- 19-Mehmet Gökhan Ay
- 20-Oktay Türkoğlu
- 21-Emel Türkoğlu
- 22-Mustafa Akgün
- 23-Sibel Umaç
- 24-Nurcan Akpınar
- 25-Özgür Subaşı ay
- 26-Gülşen Batar
- 27-Senem Aka
- 28-Zehra şelale
- 30-Saadet Uçar
- 31-Esra Lap

32-Hatice Haşimođlu

33-Samet Kanter

34-Habibe Yılmaz

35-Aylin Bozkurt

36-Leyla bayram

37-İrfan Ataseven

38-Okay Yaşar

39-Ümit Erdal

40-Rabia Dađistan

41-Vahit Tuna

42-M.Murat İşler

43-Ali Yıldız

44-Ahmet Erden

45-Nigar Çengel

46-Hasan Akbulut

47-Gözde bahar

48-Sema Ertürk

49-Melike Atman

50-Mustafa Özden

51-Tuđba Özbek

52-Öznur Kahraman

53-Güldane Erdal

54-Senem Aka

55-Zehra Şelale

56-Oya Havare

57-Halime Kozalak

58-Orhan Edip Sevinç

59-Ayşegül Kaman

60-Elif Tunç

61-Ali Çağlar

62-A.Ali Yıldız

63-Muharrem Malazgirt

64-Turna Arslan

65-Yunus Sarısu